

1. Nejstarší končenicická dechovka

Podle ústního podání hrála dechovka v Končenicích už před první světovou válkou. Svědectví o tom podal Josef Hledík (1922), který si vzpomíná, že v té dechovce hrál jeho děda František Hledík. Hrát se naučil, když mu bylo 15 let.

Existenci nejstarší končenicické dechovky doložil také Josef Jandík (1913), který říkal, že jeho otec hrál v hudbě sisacké posádky. Pamatuje si dále, že po první světové válce doma často rozepisoval noty.

Na to, že v první dechovce hrál Ivan Kučera na křídlovku, si pamatuje jeho snacha Anna Kučerová (1915).

Podle mínění těchto pamětníků dechovka v Končenicích hrála už na přelomu století, ačkoliv se někteří domnívají, že její začátek můžeme hledat v posledním desetiletí 19. století.

Kromě Františka Hledíka a Ivana Kučery v dechovce mohl hrát také některý člen rodiny Liberovy. Jaroslav Liber (1914) si pamatuje, že doma měli na půdě bas, na který chodily děti občas foukat. Tento bas později koupil Venc Hledík, syn Františka Hledíka, který po první světové válce také v dechovce hrával.

O něco víc je známo o dechovce před začátkem války k roku 1914. V tu dobu v ní hráli: Václav Jandík a Josef Husák - Zdeneckej na klarinet, Ivan Kučera z Kopce na křídlovku, Josef Kočí na baskřídlovku, František Miler starší na trubku, František Hledík na bas, Venc Bitmánek na buben a Kloubec.

V této dechovce hrál kratší dobu i Antonín Hledík (roznemohl se na plíce a zemřel v 28 letech).

Zkoušky se konaly v jednotlivých muzikantských domech, také u Hledíků, ale smlouvat o hraní se chodilo do Ulice k Josefu Kočímu.

Není možno vyjmenovat všechny hudebníky, kteří v nejstarší končenicke dechovce hráli, ale podle znalců tehdejších krajských hudebních poměrů měly dechovce soubory většinou sedm, a nejvíce devět členů, takže je pravděpodobné, že jsou jmenováni všichni.

Všichni tito hudebníci znali noty a z not se většinou hrálo.

O dechovce se vykládá několik příhod.

Josef Husák - Zdeneckej - každý pamětník mu říká Zdeneckej - prý nebyl žádný beránek a měl sklon vyřizovat sporné záležitosti pěstmi. Ivan Kučera byl stejný. K tomu neměl dobrý nátisk - ambažuru a nevydržel hrát tak dlouho, jak bylo třeba. Jednou se Josef Husák kvůli tomu dopálil a vrazil Ivanovi Kučerovi pořádnou facku. Po několika dalších písničkách, když se to trochu Kučerovi rozleželo, vrátil Josefovi Husákovi takovou, že se svalil. Pak hráli dál.

Nebylo také neobvyklé, že se muzikanti mezi sebou seprali. Když se vybouřili, pokračovali ve hře.

Dechovka hrávala na svatbách, tanečních zábavách, na pohřbech, někdy na křtinách a pravidelně doprovázela končenicke maškary.

Nikdo dnes nedovede říci, zda tato dechovka měla kapelníka. Asi neměla, poněvadž se i po první světové válce mnozí končenicke muzikanti učili hrát u kapelníků v sousedních osadách.

2. *Dvě dechovky mezi dvěma světovými válkami*

Po první světové válce hrála dechovka v předválečném složení. O něco později se do ní zapojil Venc Hledík a Kopeček. Hrát je učil Václav Nykl z Malých Zdenců.

Venc Hledík by se byl stal hudebníkem dříve, kdyby mu to dovolila matka. Protože její manžel František v hudbě už hrál, domnívala se, že by bylo příliš, mít v rodině v pondělí po muzice dva práce neschopné muže.

František Málek mladší (1918) si také dobře pamatuje na první dechovku. Vzpomíná: „V době mého dětství, tedy kolem roku 1925 až 1930, jsme v Končenicích měli dechovou kapelu, kterou jsem velmi intenzívně vnímal: jak vzrostlé postavy hudebníků, tak zvláště to, co hráli. Hrávali v hospodě u Vaněčků, u Kočího, u Koňáka. Tehdy jsem ještě do hospody nesměl a tak jsem jejich vyhrávání naslouchal pod okny hospody u Koňáka a už tehdy mě pojala touha také to tak dokázat. Byla to kapela, která mě nasměrovala k našim milým a mému sluchu líbivým písničkám a hlavně k našim českým polkám a valčíkům, ale i k tangům, jako je Praha je krásná.

Kapelu vedl Ivan Kučera, hrál na křídlovku, s ním Josef Husák z Velkých Zdenců - klarinet (chodil do Končenic pěšky), na trumpetu hrál Fráňa Miler starší, na tenor Josef Kočí z Ulice, na bas František Hledík.

Když jsem tak jednou naslouchal muzice pod oknem hospody U Koňáka, najednou se dva kluci začali fackovat. Josef Husák byl vysoký statný chlap, popadl kluky za límce, vyvedl je ven a bylo po pračce.“

Podle vyprávění Josefa Jandíka se tato dechovka se změnami udržela do roku 1934. Mnozí její členové už nemohli kvůli stáří hrát a od roku 1930 měli silnou konkurenci v nové dechovce.

Dechovka nejčastěji hrála při tanečních zábavách. Pro tehdejší mládež byla taneční zábava jediným rozptýlením. Byla to zároveň doba, kdy bylo v Končenicích dost chudých rodin a tak si každý mládenec na takové zábavě nemohl dopřát. Josef Hledík například dostal od maminky 3 dináry, a když si koupil jedno pití, už si nemohl dát zahrát svou oblíbenou písničku, a muzikanti čekali, aby si tanečníci zahrát dali. Každá taková písnička se platila zvlášť a obvykle velkoryse.

Chudoba byla v těch dobách velká a přivydělat se dalo jediné krmením prasat u Modlyho nebo nádeničinou v daruvarských vinohradech. Sloužilo se i u majetnějších končenicových sedláků. Peníze z hospodářství, prodeje prasat nebo telat se šetřily na stavbu chlévů, studní, domů nebo koupi polí k rozšíření hospodářství.

Končenicová dechovka hrála i v Ivanově Sele, Rášenici a některých dalších sousedních osadách. Hudebníci si hraním mohli přivydělat, a proto mnozí pamětníci říkali, že hudebníci vyhrávali, dokud jim „zuby nevypadaly“ Hráli také na pohřbech.

Hasičská dechovka

Další dechovka byla založena kolem roku 1930. Říkalo se jí hasičská. Hráli v ní: Alois Vrabec a František Husák - klarinet, Josef Růžička - a František Rohlík - křídlovka, Josef Hejtmánek a Fráňa Lukáš - tenor, Ludvík Finěk a František Málek - trubka, Franta Syrůček - bas.

Tuto dechovku učil hrát Václav Říha, kapelník z Daruvaru. Jeho žáci byli už, podle svědectví Františka Málka mladšího, muži středního věku. Přesto se mu podařilo vytvořit dobrou dechovku, velmi žádanou, aby hrála při různých příležitostech. Hrávala pochody sokolům, hasičům na jejich slavnostech, na hasičských bálech, silvestrovských zábavách, také při besedních podnicích, na pohřbech smuteční pochody. Byla to velice kvalitní dechovka. Její úroveň začala klesat, když do Končenic přestal dojíždět kapelník, kapela stárla, někteří muzikanti z ní odešli, na jejich místo přišli možná i méně dobří hudebníci. S menšími změnami hrála až do druhé světové války.

Obě dosavadní dechovky hrály v hospodách u Koňáka (v provozu byla asi do roku 1937, nyní zřícenina u polní cesty do končenicových vinohradů), u Vaněčka (ještě po druhé světové válce v ní mládež dělala taneční zábavy, ale už se v ní netočilo, nyní dům a obchod rodiny Emila Terešáka), u Sochorů (později Matušťáků - prý byla v provozu ještě kolem roku 1950), na místě nynější Rybářské koliby, i v nejmladší z

men; v hospodě u taska. Pínes je na stejném místě hospoda (mezi postou a pekařstvím na návsi).

Dechovka před válkou hraje na pohřbu

Staří Končeňáci si vzpomínají, že na místě nynější hospody, pekařství a pošty žila rodina Františka Kočího. Když přišel na buben, protože koupil na přání svého syna v Lipovci 50 jiter polí osetých pšenicí, pro kterou nebyli kupci, a majetek pohltily úroky, získal po něm usedlost Gustav Piásek, tehdy tovaryš u Josefa Heřmana. Otec František Kočí byl pak opravdu kočím u Vaněčků (hospodských) a syn ujel před ostudou do Ameriky.

Nebylo neobvyklé, že se během jedné neděle tancovalo ve dvou nebo třech hospodách. V hospodě u Sochorů (byla to léta dvacátá) vyhrávala dechovka kombinace Končeňáci-Odkopáci. Pamětníci připomínají, že hudba byla ráda, když na taneční zábavu přišli Odkopáci. Na Odkopech snad nebylo stavení, aby z něj někdo nepracoval na rybnících a měl zajištěný pravidelný měsíční příjem. Na zábavách si měli za co dát zahrát. Muzikanti říkali: „Přišli Karásci, bude dobrá muzika.“ Odkopákům přezdívali „Karásci“ a pochvalovali si, že budou mít dobrý výdělek.

Hudba mívala zkoušky v domácnostech každého z muzikantů a manželky a maminky jim vařily večeri, pekly buchty.

Josefa Kašparová-Hejtmánková dokládá v dopise z 19. listopadu 1999, že „krátce před druhou světovou válkou v Končenicích hrála ještě jedna hudba, vedená Zdenkem Terešákem, ale jen krátce.“ V knize Brestov a Končenic Josefa Matuška se na stránce 184 uvádí: „...organizovala hudbu a pěvecký sbor (hovoří se o Besídce venkovského dorostu), v čemž si největší zásluhy získal Zdenko Terešák.“ Neuvádí se však, o jakou hudbu jde.

3. Dechovka v letech 1945 - 1980

Během války dechovku opustilo několik hudebníků. Zemřel František Syruček, do Čech se odstěhoval Josef Hejtmánek. Přidali se hudebníci noví, začal hrát Josef

Husák - Florián na bas, Karel Rohlík a František Miler na křídlovku - hlavně hudebníci z předválečného období.

V roce 1948 v dechovce hráli: Alois Vrabc - klarinet, František Rohlík, Josef Růžička - křídlovka, František Lukáš - baskřídlovka, František Málek starší, František Miler, Ludvík Finěk - trubka, Josef Syrůček - bas, Josef Hejtmánek - trombón, Matěj Vaněček - buben. Kapelníkem byl v té době František Husák. Pomáhal jim Josef Syřínek z Brestova - baskřídlovka. V šedesátých letech hráli Alois Vrabc - klarinet, František Husák, Jaroslav Rohlík - křídlovka, Ludvík Finěk, František Málek starší, František Rohlík - trubka, Štefan Rohlík - bas, Josef Janda - tenor, František Lukáš - baskřídlovka a Matěj Vaněček - buben. Hasičská dechovka hrála asi do roku 1970.

Dechovka koncem padesátých let: Emil Zákora (v klobouku), Fráňa Málek mladší (holohlavý), mezi nimi je zčásti vidět Josef Frélich, na klarinet hraje Alois Moulis (v klobouku) a na buben tluče Emil Brabc. Kapelník Zdenko Terešák má obličej zcela krytý notami.

František Málek starší šel hrát maškaram a před kovárnou Štefana Rohlíka se mu udělalo špatně. Když se trochu vzpamatoval, ptal se: „Kde je moje trubka?“ Podali mu ji, přešel silnici ke kovárně a na mostě s trubkou pod paží zemřel. Dechovka pak hrála podle slov jeho dcery Jarmily Bartošové nejdéle ještě dva roky.

V posledním období činnosti jí pomáhali muzikanti z Brestova: Slávko Nebřenský - křídlovka, Fráňa Znamenáček - trubka, Josef Syřínek a Fráňa Jetmar - baskřídlovka, z Malých Zdenců: Miroslav Kalinský, Sláva Zápotocký - křídlovka, František Janáček - baskřídlovka a trombón, Josef Podhola - bas F

To dechovka už hrávala jen na pohřbech a muzikantům se říkalo pohrdavě „hrobaři“ V letech své slávy však vyhrávala na zábavách, majálesech. Pamětníci tvrdí, že téměř každou letní neděli byl majáles. Hrát a tancovat se začalo už brzy odpoledne a vydrželo se až do rána. Tak se také jednou stalo, že na křídlovku zůstal hrát na posvícenském majálesu jen František Rohlík. Samozřejmě, že nemohl vydržet hrát až do rána. Tehdy propukla žárlivost mezi staršími a mladšími hudebníky. Ti starší

Hasičská dechovka v šedesátých letech. Stojí: Štefan Rohlík, Ludva Finěk, Franta Málek starší, Jarouš Rohlík, Franta Rohlík, Franta Husák, Alois Vrabec. V podřepu: Josef Janda, Matěj Vaněček a Franta Lukáš.

První zahraniční vystoupení Dechové hudby České besedy Končence v roce 1989 v Dačicích v České republice. Nahofe (zleva doprava): Miroslav Herout, Davor Ambrož, Krunoslav Jelínek, Dubravko Sulík, Romano Horký, Sanja Feričová, Daniel Herout, Anita Sulíková, Josef Havlík, Dalibor Veselý, Milivoj Částek - kapelník, Miroslav Klígl, Miroslav Růžička, Zoran Rohlík, Robert Ulovec. Stojí na schodech vlevo: Lydie Šimalová, Josef Málek, Lydie Lipušičová, Mařenka Málková, Sanja Šimalová, Romana Heroutová. Sedí na schodech vnější řada: Jaromír Liber, Damir Tomášek, Zdrávko Rád, stojí nahofe: Velimír Růžička, sedí uprostřed: Jenda Brabec, Nenad Vaniček.

nechtěli mezi sebe mladší hudebníky pustit. Šlo to tak daleko, že se kvůli m na sebe hněvali příslušníci jedné rodiny. František Rohlík vzkázal o pomoc Jar Rohlíkovi. Pak už měli častější přístup do dechovky i muzikanti mladší.

Mladá dechovka

V Končenicích hrála po druhé světové válce ještě jedna kapela, založená a ve Zdenkem Terešákem, pilným krajanským pracovníkem, který byl prvním předs Besídky venkovského dorostu (1935) a organizátorem hudebního života v K nicích.

Dechovku založil roku 1953, jak dokládají Emil Zákora, Jindřich Vystyd, Fran Málek mladší a Jindřich Rohlík a řada dalších končenických obyvatel.

Hráli v ní František Málek mladší - klarinet, Alois Moulis - klarinet, Emil Z - křídlovka, Emil Brabec - křídlovka, Karel Rohlík - baskřídlovka, František Ču - baskřídlovka, Josef Frélich - trubka, František Cabrnch - trubka, Jaroslav Ro trubka, Jindřich Vystyd - trubka, Štefan Rohlík - bas, ze začátku také Zdenko Ču - trubka a několik let Josef Janda na baskřídlovku. Kapelníkem byl Zdenko Ter O této hudbě se hovoří jako o dechowce besední.

V té době hrála ještě stará neboli hasičská kapela - stará také podle věku h níků. Proto Zdenko Terešák založil kapelu z mladých hudebníků, aby Konč nezůstaly bez hudby, k čemuž bohužel, jak konstatoval Jindřich Vystyd, po stejně došlo.

Kapela hrála na tanečních zábavách po divadle, na silvestrovských zábavách jálesech, občas na pohřbech. Na pohřby však byla zvána málokdy.

Hrála na dožínkách roku 1953 a 1964 v Končenicích. Je sice pravda, že př hrát roku 1956, ale kapelník Terešák ji zase dal dohromady kvůli dožínkám: nes se stát, aby na končenických dožínkách nehrála domácí, končenická dechová h To už kapela hrála opravdu naposledy. Jako všechny předchůdkyně, tak i tato k mívala zkoušky střídavě v domech svých členů.

nechtěli mezi sebe mladší hudebníky pustit. Šlo to tak daleko, že se kvůli na sebe hněvali příslušníci jedné rodiny. František Rohlík vzkázal o pomoc J. Rohlíkovi. Pak už měli častější přístup do dechovky i muzikanti mladší.

Mladá dechovka

V Končenicích hrála po druhé světové válce ještě jedna kapela, založená a Zdenkem Terešákem, pilným krajauským pracovníkem, který byl prvním předsedou Besídky venkovského dorostu (1935) a organizátorem hudebního života v Končenicích.

Dechovku založil roku 1953, jak dokládají Emil Zákora, Jindřich Vystyd, František Málek mladší a Jindřich Rohlík a řada dalších končenicických obyvatel.

Hráli v ní František Málek mladší - klarinet, Alois Moulis - klarinet, Emil - křídlovka, Emil Brabec - křídlovka, Karel Rohlík - baskřídlovka, František - baskřídlovka, Josef Frélich - trubka, František Cabrnok - trubka, Jaroslav - trubka, Jindřich Vystyd - trubka, Štefan Rohlík - bas, ze začátku také Zdenko - trubka a několik let Josef Janda na baskřídlovku. Kapelníkem byl Zdenko Terešák. O této hudbě se hovoří jako o dechovce besední.

V té době hrála ještě stará neboli hasičská kapela - stará také podle věku hráčů. Proto Zdenko Terešák založil kapelu z mladých hudebníků, aby Končenicím nezůstaly bez hudby, k čemuž bohužel, jak konstatoval Jindřich Vystyd, stejně došlo.

Kapela hrála na tanečních zábavách po divadle, na silvestrovských zábavách v jíleších, občas na pohřbech. Na pohřby však byla zvaná málokdy.

Hrála na dožínkách roku 1953 a 1964 v Končenicích. Je sice pravda, že hrála i roku 1956, ale kapelník Terešák ji zase dal dohromady kvůli dožínkám: nechtěl se stát, aby na končenicických dožínkách nehrála domácí, končenicická dechovka. To už kapela hrála opravdu naposledy. Jako všechny předchůdkyně, tak i tato dechovka mívala zkoušky střídavě v domech svých členů.

4. Dechovka v letech 1980 - 1990

Nynější končenicickou dechovku založil v září roku 1980 Milivoj Částek, od té doby jejím kapelníkem.

Toho roku se končenicická Beseda usnesla uspořádat celomenšinové dožínky (založeny se v r. 1981), a to byl jeden z popudů založit dechovku a pokračovat tak v tradici končenicických dechových kapel.

Počátky současné dechové hudby sahají však do let sedmdesátých, kdy v Končenicích působil školní dechovka, která pak přerostla v dechovku besední. I dnes do

dechovky přicházejí chlapci a dívky, kteří si zvolili školní hudební sekci, vedenou Milivojem Částkem jako volnou činnost.

První významnější vystoupení měla dechovka už za necelý rok na končenicých dožínkách. Tehdy dechovka získala první stejnojmenné (tmavomodré kalhoty a světlemodré košile).

22. a 23. srpna 1981 na čtvrtých končenicých dožínkách hráli:

klarinet - Elenka Šimková (nyní Podsedníková), Daniela Částková, Sanda Romozi-ová (nyní Krčmová), Milan Krejčí;

křídlovka - Dárko Husák, Vilko Petrovický, Dalibor Sochora, Jaroslav Výšek, Jirka Šimala, Vitomír Bartoš;

saxofon - Mladen Husák a Jaromír Liber;

tenor - Jaroslav Herout;

baryton - Josef Havlík;

trubka - Jenda Prchal, Dalibor Kočí, Jirka Petrovický;

bas - Zdrávko Rád a Dárko Petrovický;

velký buben - Damir Sochora;

malý buben - Zdenko Šimala;

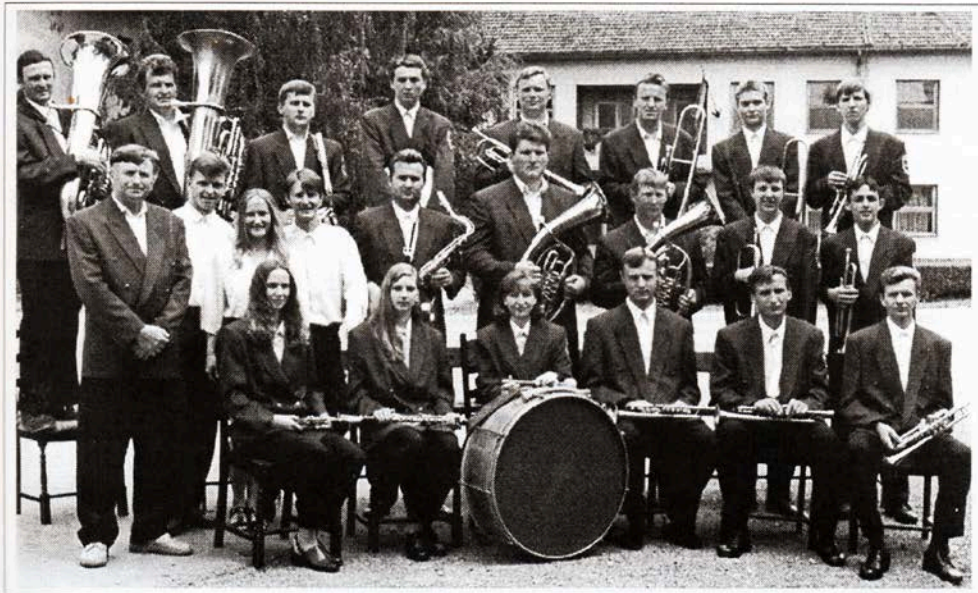
činely - Věna Kasal.

V roce 1985 dechovka poprvé vystoupila na setkání dechových hudeb bjelovarského kraje. Osvětová rada Sněmu Chorvatska organizovala v Koprivnici regionální přehlídku dechových hudeb. Miroslav Kalinský, Jaroslav Klubíčko a Milivoj Částek chtěli na této přehlídce představit také některou z našich dechovek. Protože však žádná z nich nebyla dostatečně kvalitní, aby reprezentovala, doplnili tehdy končenicou dechovku především hudebníky z malozdenecké dechovky (Miroslav Kalinský, Jenda a Fráňa Sulík, Jozo Grgurić, Karel Ontl aj.). Připravili vhodný repertoár a uvedené přehlídky se zúčastnili. Z vystoupení si tato dechovka přinesla příznivou kritiku odborné poroty: „Dechový orchestr České besedy Končence je obsazením neúplný. Hraje melodicky, nevtíravě, diskrétně, intonaci má dobrou. Má předpoklady solidně se vyvíjet.“ Komise orchestr ocenila správně. Po řadě vystoupení na různých slavnostech a pořadech v organizaci Besedy, osady, obce, Svazu Čechů odešla v roce 1989 na své první vystoupení v zahraničí. Na I. mezinárodním festivalu mládežnických dechových orchestrů v Dačicích v Československu upoutala pozornost posluchačů jak na přehlídce v Dačicích, tak na koncertním vystoupení v Jemnici. Obsazení tehdejší dechovky:

klarinet: Romana Heroutová, Sanja Šimalová, Mařenka Málková, Lydie Lipušicová, Krunoslav Jelínek, Anita Sulíková (V Zdence), Zoran Rohlík;

saxofon: Davor Ambrož, Nenad Vaníček, Miroslav Růžička, Jaromír Liber;

křídlovka: Míro Klígl, Romano Horký, Robert Ulovec, Dubravko Sulík (V Zdence), Josef Málek;

Na prvním nosiči zvuku Dechového orchestru České besedy Končnice v roce 1998 hráli a zpívali: Romana Heroutová - Es klarinet, Mája Lukášová - B klarinet, Lydie Šimalová - Křivská buben, Daniel Herout - křídlovka, Josef Málek - křídlovka, Romano Horký - křídlovka, Milivoj Částek - kapelník, Željko Podsedník, Elenka Šimková, Zlatko Janda, Nenad Vaniček, - tenor saxofon, Damir Tomášek - tenor, Josef Havlík - baryton, Petr Kárník - trumpeta, Igor Havránek - trumpeta, Miroslav Herout - Es tuba, Zdrávko Rád - B tuba, Velimir Růžička - malý buben, Tomica Horyna - činely, Dalibor Veselý, tromba bas, Miroslav Klígl - trombón, Denis Horyna - trombón, Dražen Klígl - trumpeta.

tenor: Damir Tomášek, Josef Havlík;

příznávka: Daniel Herout, Dalibor Veselý;

trombón: Miroslav Herout;

bas: Zdrávko Rád;

malý buben: Velimir Růžička;

velký buben: Lydie Šimalová;

činely: Jenda Brabec.

Dechovka hrála na všech přehlídkách krajaňských dechovek a na každých dožínkách, které se od jejího založení konaly, na mnohých besedních pořadech v Končenicích, na přehlídkách tanců v organizaci Svazu Čechů, na všech podnikcích v organizaci Svazu Čechů, na které byla pozvána. Hrála dvakrát na Dnech krajaňské kultury v Rožnově pod Radhoštěm, na které se sjíždějí krajaňané z celého světa. Poprvé v roce 1994 doprovázela vystoupení taneční skupiny České besedy Dežanovec a podruhé v roce 1997 doprovázela tance končenicke České besedy a České besedy Dežanovec a pořádala samostatné koncerty. Těšila se tam při obou pobytech velké pozornosti krajaňů i domácích návštěvníků. Uznalá pozornost domácích zvláště těšila, protože dechovka hrála ve výrazně cimbálovém prostředí. Roku 1996 hrála na

Břevnovském posvícení v Praze před klášterem sv. Markéty a v říjnu roku 1998 vystoupila s dvěma koncerty na vinobraní na Mělníce v České republice. Na sobotním programu při ní tančilo mnoho párů, i když zároveň na jiných místech ve městě vyhrávala rocková a country hudba.

Zvláště zářivou perlou na vzestupné dráze současné končenické besední dechovky byla účast na Dnech evropské hudby 20. června v Němčicích nad Hanou a následné natočení nosičů zvuku ve studiu místní Základní umělecké školy (od 22. do 24. června 1998) v obsazení:

klarinet - Romana Heroutová a Mája Lukášová;

křídlovka - Romano Horký, Daniel Herout a Josef Málek;

saxofon - Nenad Vaníček;

tenor - Damir Tomášek;

baryton - Josef Havlík;

trombón a elektrické varhany - Miroslav Klígl;

trombón - Denis Horyna;

trubka - Petr Kárník, Dalibor Veselý, Igor Havránek, Dražen Klígl;

tuba a bicí - Miroslav Herout;

tuba a baskytara - Zdrávko Rád;

malý buben - Velimír Růžička;

činely - Tomica Horyna

velký buben - Lydie Šimalová.

Zpívali Elenka Šimková, Romana Heroutová, Željko Podsedník (z Daruvaru), Zlatko Janda (z Daruvaru), Miroslav Herout a Milivoj Částek. Natočili melodie Ještě já se podívám, Kde potok lučinou, Májová noc, Hradištanka, V tej naší zahrádce, Přerovanka, Včera jsem byl u muziky, Stodolička, Končenská chasa, Proč ten jetelíček a Kolíne, Kolíne a chorvatskou lidovou Zaljubljen sam, draga, a umělou Skalinada. Repertoár na nosiči zvuku v podstatě odpovídá repertoáru orchestru: lidové melodie, lidovky, písně umělé, evergreeny upravené pro dechovku.

Orchestrů přispěl na pomoc trumpetista Ladislav Hradil z Němčic a dvě melodie zazpívali Pavla Kouřilová, Pavlína Kratochvílová a Pavel Slívka z Němčic. Úpravu čtyř melodií podepsal Miroslav Císař, který pomáhá našim krajanským dechovkám. Díky jeho pomoci se z orchestru vyděluje menší skupina hudebníků, která doprovází vystoupení taneční skupiny končenické Besedy.

Samozřejmě, že i tato dechovka, v menším složení, hraje na pohřbech v Končenicích a v okolí.

Nové uniformy získala roku 1995 (pomoc při jejich pořizování poskytl Svaz Čechů, Česká beseda Končenice, obec Končenice, členové dechovky z vlastních pe-

něž). Hraje se na nástroje, které v říjnu 1988 věnoval České základní škole Jan Amos Komenský v Daruvaru prezident Československé socialistické republiky. Poněvadž se v daruvarské české škole dechová hudba nepěstovala, postoupila tyto nástroje České besedě Končenic.

Končenicí dechovka hraje stále. Vystupuje na různých přehlídkách a v programech organizovaných Svazem Čechů a Českou besedou Končenic. Je všude vítána.

Končenicí dechovka v roce 1997